

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

25 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Bostan Angela
Muruianu Ion și Dașchevici Grigore

examinînd în procedură scrisă, în lipsa părților, cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Murguleț Mihai către Consiliul Superior al Magistraturii privind:

- anularea hotărârii CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 „Cu privire la cererea unui judecător, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă”;
- obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să înainteze propunerea Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorului Mihai Murguleț, până la atingerea plafonului de vîrstă

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 17 aprilie 2020 Murguleț Mihai a înaintat cerere de chemare în judecată către Consiliul Superior al Magistraturii solicitînd anularea hotărârii din 16 aprilie 2020 privind respingerea cererii lui Mihai Murguleț cu privire la numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vîrstă (f.d. 2, vol. I).

La data de 13 mai 2020 reclamantul Murguleț Mihai a depus cererea de chemare în judecată cu indicarea motivelor de fapt și de drept.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare - CSM) nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 s-a dispus respingerea cererii judecătorului Mihai Murguleț privind înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție, până la atingerea plafonului de vîrstă. Totodată CSM-ul nu s-a expus asupra dispoziției de eliberare din funcție.

Menționează reclamantul că, la data de 05 mai 2020 s-a adresat către CSM cu o cerere prealabilă (facultativă), care nu a fost examinată pînă în prezent, cu toate că au avut loc două ședințe consecutive a CSM.

Drept motiv pentru respingerea cererii, în motivarea hotărîrii contestate, au fost indicate patru aspecte, și anume: 1) Faptul că a fost vizat în careva sesizări la inspecția judiciară; 2) Faptul că a lipsit nemotivat de la serviciu; 3) Faptul că nu a transmis careva dosare pentru redistribuire altor judecători; 4) Faptul că în cadrul emisiunii televizate „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune TV8, au avut loc „atacuri” directe în privința imaginii justiției și încrederii publicului în justiție și că prin intermediul rețelei de socializare „Facebook”, cât și la 18 ianuarie 2020, în ore nocturne, prin intermediul aplicației „Viber”, a expediat mai multe mesaje insultătoare, amenințătoare și ofensatoare, utilizând în acest sens un limbaj denigrator în privința lui Pavliuc Ghenadie.

Argumentele expuse în motivarea hotărârii nu corespund realității, fiind informații false, neverificate și denigratoare, preluate din plîngerile lui Ghenadie Pavliuc și Radu Țurcanu, care nu au fost puse în discuție în cadrul ședinței CSM, care nici nu constituie temei legal de respingere a cererii, motiv pentru care reclamantul consideră că hotărîrea CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 este ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi anulată.

În partea ce ține de faptul că a fost vizat în careva sesizări la inspecția judiciară, reclamantul făcând trimitere la prevederile art. 116 alin. (6) din Constituția; art. 6 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, notează că la moment nu are careva abateri disciplinare în vigoare, nu există și nici nu a existat vreodată nici o propunere de eliberare din funcția de judecător.

Invocă reclamantul că potrivit Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară, „Judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv” (Rezoluția ONU2003/43 din 29 aprilie 2003).

Sub același aspect, anterior Comisia de la Veneția s-a expus că pentru a garanta independența puterii judecătorești, judecătorii trebuie să fie protejați împotriva oricărei influențe externe induse, iar în acest scop, ei ar trebui să beneficieze doar de imunitate funcțională (Raportul privind independența sistemului judiciar. Partea I: Independența judecătorilor. De asemenea, Comisia de la Veneția a subliniat că „este esențială asigurarea posibilității exercitării funcțiilor în mod corespunzător de către judecători, fără ca independența acestora să fie compromisă de teama începerii urmăririi penale sau inițierii unei acțiuni civile de către partea vătămată, inclusiv de autoritățile statelor” (CDL-AD (2014) 018, pct. 37).

Recomandarea CM/Rec(2010) 12, reafirmă aceste principii prin următoarele prevederi: „66. Nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență.

Menționează reclmantul că, în mare parte, sesizările depuse la Inspecția judiciară au parvenit de la Președintele Judecătoriei Chișinău Radu Țurcanu și vicepreședintele Judecătoriei Chișinău Ghenadie Pavliuc (inclusiv de la persoane din anturajul acestora, fapt care urmează să îl probeze în cadrul cauzelor disciplinare), care se răzbună pentru faptul că în luna iunie 2019 de către CSM au fost înlăturați de la conducerea Judecătoriei Chișinău, în urma denunțului depus de reclamant pentru tentative de influență necorespunzătoare. Susține reclamantul că, nu este clar care este interesul acestora asupra dosarelor care se află în gestiunea reclamantului și pentru care în final este responsabil doar el în calitate de judecător.

La fel, reclamantul atenționează că plîngerile au început să parvină doar după “interacțiunea” acestuia cu președintele Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcan.

Mai mult ca atât, o parte din acestea nici nu sunt sesizări, fiind de fapt cereri de accelerare a cauzelor, care din motive necunoscute reclamantului sunt atribuite la categoria “sesizări”.

La fel, reclamantul consideră inadmisibil faptul ca să-i fie imputate rapoartele inspectorilor judecători, în condițiile în care în proporție de 99% (cu excepția a două cazuri) cauzele disciplinare au fost încetate pe motiv că abaterile invocate nu-i pot fi imputate reclamantului în calitate de judecător, fapt ce denotă o atitudine iresponsabilă a unor inspectori judecători, care îi intentau proceduri disciplinare fără a-i proba vinovăția și fără a verifica dacă plîngerile corespund măcar circumstanțelor de fapt (hotărârile Colegiului disciplinar pot fi verificate în rubrica proceduri disciplinare pe pagina web a CSM dar și pe portalul <https://magistrat.md/>).

În aceeași ordine de idei, notează reclamantul că potrivit Rapoartelor de activitate al Inspecției Judiciare pentru anii 2015-2018, publicate pe pagina web al CSM: La inspecția judiciară în anul 2015 au parvenit 2629 adresări, în anul 2016 - 2012 adresări, 2017 - 1705 adresări, iar în anul 2018 - 1639 adresări. Respectiv, numărul sesizărilor depuse în privința judecătorilor pe parcursul a 3 ani, constituie 7985 la aproximativ 400 judecători. Opinează că după logica expusă în hotărîrea nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, CSM-ul consideră că toți judecătorii trebuie eliminați din sistemul judecătoresc din simplu motiv că sunt vizați în plîngeri.

În același context, notează că Consiliul Superior al Magistraturii, prin depășirea competențelor sale jurisdicționale materiale, s-a anteprejudicat în privința procedurilor disciplinare aflate în examinare la Colegiul Disciplinar, astfel fiind creat un precedent periculos pentru întreg sistemul judecătoresc, or, în asemenea circumstanțe i-a fost din start încălcat dreptul la un recurs efectiv și la un proces echitabil.

În partea ce ține de lipsa nemotivată de la serviciu, reclamantul notează că la data de 30 decembrie 2019 președintele Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcan, la demersul lui Pavliuc Ghenadie, a depus o plîngere precum că a lipsit nemotivat de la serviciu. La data de 06 septembrie 2019 i-a fost fracturat humerusul și afectat nervul radial, fiind operat în Turcia. Toate actele postoperatorii din Turcia au fost aduse la cunoștință vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din acea perioadă - Sandu Alexandru, acestea fiind transmise inclusiv lui Radu Țurcan, dar și inspecției judiciare.

Invocă reclamantul că, în conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. h) al Legii privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, constituie abatere disciplinară absențele nemotivate de la serviciu, întârzierea ori plecarea fără motive obiective de la serviciu, dacă aceasta a afectat activitatea instanței. Respectiv, absența de la serviciu s-a datorat motivelor de sănătate. În același context, declară reclamantul că lipsa nemotivată de la serviciu o poate constata doar Colegiul disciplinar și nicidecum Radu Țurcanu sau Pavliuc Ghenadie.

Mai mult ca atît, în hotărîrea CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 nu este indicat nici un argument care ar demonstra că activitatea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana a fost afectată prin lipsa sa de la serviciu, condiție obligatorie pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, or mandatul de judecător a expirat la data de 04 februarie 2020 și pînă în prezent reclamantul nu a fost împuternicit de a examina dosare din cauze independente de voința acestuia.

În partea ce ține de netransmiterea a careva dosare altor judecători, reclamantul notează că aceasta afirmație este falsă și nu corespunde realității. Or, netransmiterea dosarelor s-a datorat refuzului abuziv, ilegal și neîntemeiat al președintelui Radu Țurcanu de a redistribui cauzele conform competenței jurisdicționale materiale dar și refuzului vicepreședintelui Ghenadie Pavliuc.

Invocă reclamantul că potrivit pct. 7 lit. c) și d) din Regulamentul privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești, dacă judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza este în imposibilitate de a continua judecarea acesteia din motivul transferării la o altă instanță, promovării, suspendării, detașării sau eliberării din funcție, persoana responsabilă, în temeiul unei încheieri motivate a președintelui instanței judecătorești, asigură, prin intermediul PIGD, redistribuirea aleatorie a dosarului altui judecător, sau altui complet de judecată, cu excepția cazurilor de prelungire a împuternicirilor prevăzute de art. 261 din Legea cu privire la statutul judecătorului, de către CSM. Președintele instanței poate dispune redistribuirea aleatorie a dosarului altui judecător sau altui complet de judecată și în alte cazuri justificate, cu emiterea unei încheieri motivate.

Susține reclamantul că s-a aflat o perioadă îndelungată în concediu medical, a scris nenumărate cereri de suspendare din funcție care nu au fost soluționate pînă în prezent, a depus inclusiv un demers de redistribuire adresat lui Radu Țurcanu, a pregătit inclusiv proiectele de încheieri din numele președintelui Radu Țurcanu, însă ultimul a refuzat și refuză în continuare să redistribuie dosarele. În acest sens a depus și o plîngere la inspecția judiciară, dar care nu s-a soldat cu nimic.

Invocă că ștampilele aplicate de cancelaria Judecătoriei Chișinău sediul Centru, dar și actele de primire-predare a dosarelor denotă faptul că acestea au fost transmise de patru ori însă de fiecare erau returnate înapoi fără nici un motiv.

Respectiv, atît timp cît președintele judecătoriei este persoana responsabilă de redistribuirea dosarelor, iar ultimul refuză să redistribuie dosarele, pentru reclamant nu este clar cum această omisiune îi este atribuită lui.

În partea ce ține de faptul că în cadrul emisiunii televizate „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune TV8, au avut loc „atacuri” directe în privința imaginii justiției și încrederii publicului în justiție, reclamantul indică următoarele.

În conformitate cu art. 15 alin. (1) lit. f/1) al Legii cu privire la statutul judecătorului, judecătorii sunt obligați să declare actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Respectiv, nu îi este clar de cînd onorarea obligațiilor de judecător stabilite în Legea cu privire la statutul judecătorului, constituie “atacuri” în privința imaginii justiției. În hotărîrea CSM nici măcar nu este indicat care anume alegații sunt atribuite la categoria „atacuri”.

Reclamantul atenționează că anterior emisiunii vizate, prin intermediul unor portaluri afiliate politic, Ghenadie Pavliuc a distribuit știri false cu titluri “haos și dezastru în activitate”, “nouă caracatiță în justiție”, “Judecătorul pasibil de eliberare din funcție”, etc., care au fost plasate în spațiul public pînă la emisiunea televizată „Cutia neagră” cu participarea sa.

Mai mult ca atît, anterior, în cadrul aceleiași emisiuni, au mai participat și alți judecători care au adus critici, în opinia reclamantului justificate, în adresa conducerii judecătoriei Chișinău și anume referindu-se la aspectul ce ține de lipsa de integritate a persoanelor numite în funcții administrative.

În partea ce ține de mesaje insultătoare, amenințătoare și ofensatoare, utilizând în acest sens un limbaj denigrator în privința lui Pavliuc Ghenadie, reclamantul notează că pînă în prezent nu i-au fost prezentate înscrisurile expediate prin intermediul poștei electronice de către ultimul în adresa Consiliului, respectiv nu poate să se expună pe larg. Însă, atîta timp cît există o Comisie de etică în cadrul CSM, aceste circumstanțe țin de compenteta acesteia. Totodată reieșind din faptul că plîngerile depuse anterior de Pavliuc Ghenadie sunt false dar se și contrazic unele pe altele, cît de credibile pot fi afirmațiile acestuia încît să fie utilizate drept temei de respingere a cererii privind numirea în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă.

La data de 05 mai 2020, pe ordinea de zi al CSM a fost inclus subiectul privind modificarea hotărîrii CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, care îl vizează pe reclamant, fără să fie înștiințat sau invitat pentru a se expune. Mai mult ca atît, Hotărîrea contestată a fost adoptată cu 7 voturi, fiind necesare un număr minim de 8 voturi, or conform art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la CSM, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărîri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin.(4). La adoptarea hotărîrilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot.

Dat fiind faptul că argumentele indicate în hotărârea CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, sunt denaturate și false, iar o parte din ele pot fi imputate practic oricărui judecător, fiind anterior combătute de nenumărate ori atât în cadrul Colegiului disciplinar, dar și în fața Colegiului de Evaluare a Performanțelor Judecătorilor, consideră că nu există nici un temei legal de a respinge cererea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă.

Solicita reclamantul anularea hotărârii CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 „Cu privire la cererea unui judecător, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă”; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să înainteze propunerea Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorului Mihai Murguleț, până la atingerea plafonului de vîrstă (f.d. 12-18, vol. I).

Argumentele pîrîtului:

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a notificat pîrîtul despre depunerea acțiunii nominalizate, fiind acordat termen pentru prezentarea referinței. La data de 26 mai 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a prezentat referința, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. Totodată, la referința prezentată a fost anexată și copia certificată a dosarului administrativ, acte care la data de 26 mai 2020 au fost comunicate reclamantului.

În motivarea poziției sale, reprezentantul pîrîtului a invocat că procedura de adoptare a hotărârii este descrisă în art. 24 din Legea Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, Consiliul adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărui caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Consiliul Superior al Magistraturii pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

Invocă reprezentantul pîrîtului că, în urma audierii reclamantului și verificării activității acestuia per ansamblu, Plenul CSM în temeiul art. 24 din legea citată, în rezultatul deliberării, cu 7 voturi contra și 4 voturi pro a hotărât de a respinge cererea judecătorului Mihai Murguleț privind înaintarea propunerii Președintelui RM de numire în funcție, până la atingerea plafonului de vîrstă, neîntrunind numărul necesar de voturi pentru a fi propus de numire în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă.

CSM consideră că hotărârea contestată este una clară, certă, motivată, corectă, legală și întemeiată, adoptată în conformitate cu normele legale, în care s-a expus pe îndelete asupra motivelor care au condus la soluția respectivă, iar alegațiile aduse de reclamant, cu privire la faptul că aceste date/circumstanțe nu corespund realității, fiind catalogate ca informații false, neverificate și denigratoare conținute în aceasta, sunt irelevante și neprobate.

În acest context, accentuează că reclamantul este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar al membrilor CSM, cu drept de vot, în sensul art. 137 Cod administrativ. Astfel, fiecare membru al Plenului CSM aplicând dreptul în procesul de soluționare a chestiunii vizate de Mihai Murguleț, a dispus de împuterniciri discreționare, atribuite prin lege. Or, art. 10 al Legii cu privire la CSM presupune exprimarea votului „PRO” sau „CONTRA”, pentru soluționarea chestiunilor examinate în ședința CSM, care este un drept exclusiv al membrului CSM.

Consiliul Superior al Magistraturii punctează că, chestiunile ce vizează înaintarea propunerii Președintelui R.Moldova de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, se examinează per ansamblu, la caz, luându-se în considerare alături de hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, numărul sesizărilor și rapoartele întocmite de Inspekția judiciară, pe parcursul a 5 ani de activitate, precum și abaterile disciplinare constatate prin hotărârile Colegiului disciplinar, pe parcursul acestor ani, etica și conduita profesională a acestuia, actele de constatare privind activitatea acestuia.

Cu referire la faptul că organul de autoadministrare judecătorească nu s-a expus asupra dispoziției de eliberare din funcție a d-lui Mihai Murguleț, CSM făcând trimitere la prevederile art. 116 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 11 alin. (1) și art. 25 alin. (1) lit. k) al Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, invocă că dispoziția expresă de eliberare din funcție a lui Mihai Murguleț în hotărârea contestată, nu este necesară, deoarece aceste raporturi încetează de drept, în temeiul legii, și anume, prin respingerea cererii ultimului de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

Cu referire la neexaminarea cererii prealabile a reclamantului din 5 mai 2020, reprezentantul pârâtului a invocat că urmare a examinării cererii prealabile, CSM a expediat la 14 mai 2020 răspuns la cererea prealabilă, înregistrat sub nr. 1080m/i, care a fost recepționat de reclamant la aceeași dată, fapt confirmat prin materialele anexate la prezenta referință. În același timp menționează că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, nu poate fi contestată pe cale prealabilă, or legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată competentă, cu acțiune în contencios administrativ privind anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau emiterea unui act administrativ individual.

Privitor la alegația reclamantului precum că în prezent nu are anumite abateri disciplinare în vigoare, nu există și nu a existat nici o propunere de eliberare din funcția de judecător, menționează că reclamantul nu a fost eliberat din funcția de judecător pentru comiterea unei abateri disciplinare specificate în Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ci a fost eliberat din funcție, în cazul expirării împluternicirilor în legătură cu nenumirea judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă, temei expres prevăzut la art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului, respectiv, pentru eliberarea din funcție nu a fost necesară existența abaterii disciplinare în vigoare sau o propunere de eliberare în funcție. Or, în speță, judecătorul nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propus Președintelui Republicii Moldova de a fi numit în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

La segmentul că, în cadrul emisiunii TV „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune TV8, au avut loc „atacuri” directe în privința imaginii justiției și încrederii publicului în justiție, reclamantul a adus critici în adresa conducerii Judecătoriei Chișinău, cu referire la lipsa de integritate și la mesajele insultătoare, amenințătoare și ofensatoare, utilizând un limbaj denigrator în privința lui Ghenadie Pavliuc, relatează următoarele. Consiliul Superior al Magistraturii în calitate de reprezentant al puterii judecătorești, are responsabilitatea asigurării unor standarde profesionale și deontologice care să consolideze o elită profesională autentică, omogenă și durabilă. Conduita etică a magistratului privește atât comportamentul din timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, cât și cel din afara acestora.

Menționează că vicepreședintele Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, Ghenadie Pavliuc, a depus o sesizare membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, însă a notat că nu urmează a fi tratată ca sesizare, ci cu titlu de informare, invocând comportamentul ostil al judecătorului Mihai

Murguleț, care la 17 ianuarie 2020 prin intermediul rețelei de socializare „Facebook”, cât și la 18 ianuarie 2020, în ore nocturne, prin intermediul aplicației „Viber”, i-a expediat în intervalul orelor 01:00-4:00, mai multe mesaje insultătoare, amenințătoare și ofensatoare, utilizând în acest sens un limbaj denigrator. Or, comportamentul judecătorului este evident incompatibil cu standardele de etică profesională. De asemenea, a indicat că judecătorul și-a continuat în public atacurile denigratoare la adresa vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, făcând uz de mijloacele mass-media. Astfel, în cadrul emisiunii televizate „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune TV8, au avut loc „atacuri” directe în privința imaginii justiției și încrederii publicului în justiție, valori pe care ar trebui să le apere și să le promoveze. Or, declarațiile publice a unui membru al corpului judecătoresc, privind lipsa independenței și controlul justiției de către anumiți judecători, afectează de o manieră inadmisibilă independența justiției, asigurarea cărora țin de atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii și datoria fiecărui judecător în parte.

Menționează că, Comisia de etică și conduită profesională a judecătorului din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în Opinia consultativă nr. 3 din 24 iunie 2019, remarcă că judecătorii trebuie să fie precauți când utilizează rețelele de socializare. Ei trebuie să fie familiarizați cu politicile de confidențialitate ale serviciilor de rețea pe care le utilizează și să recurgă la măsurile de protecție a vieții private oferite de aceste servicii. Cu toate acestea, ei trebuie să pornească de la supoziția că orice postare ar putea deveni publică și permanentă. Postările judecătorilor pe media de socializare nu trebuie să aibă legătură cu atribuțiile lor de serviciu sau cauzele judiciare. Comisia remarcă că atunci când un judecător utilizează media de socializare, el/ea ar trebui să se călăuzească de sfaturile și avertismentele prevăzute în comentariile la Codul de etică și de conduită profesională a judecătorului.

Judecătorii în exercițiul funcției, precum și în afara relațiilor de serviciu, sunt datori să se abțină de la fapte care ar putea să discrediteze justiția, să compromită cinstea și demnitatea de judecător ori să provoace îndoieli față de obiectivitatea lor.

Ca orice cetățean, judecătorul are dreptul la libertatea de exprimare, libertatea convingerilor, libertatea de asociere și de adunare, dar își va exercita aceste drepturi având o conduită conformă cu statutul său, cu imparțialitatea și independența corpului judiciar.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat că, judecătorul Mihai Murguleț în activitatea sa, nu a dat dovadă de atitudine ireproșabilă, iar omisiunile reținute supra, sunt fapte care dăunează intereselor serviciului și a prestigiului justiției. Or, în corespundere cu prevederile art. 6 alin. (4) lit. c) din Legea cu privire la statutul judecătorului, nr. 544 din 20 iulie 1995, se consideră că nu are reputație ireproșabilă, în sensul aii. (1), și nu poate candida la funcția de judecător persoana care are un comportament incompatibil cu normele Codului de etică al judecătorilor sau desfășoară activitate incompatibilă cu normele acestui cod.

La data de 15 octombrie 2020 cauza nominalizată a fost repartizată în mod aleatoriu prin intermediul PIGD spre examinare judecătorului raportor Dașchevici Grigore (f.d. 1, vol. II).

La data de 03 decembrie 2020 reclamantul Murguleț Mihai a expediat în adresa instanței prin intermediul poștei electronice o cerere, prin care a solicitat examinarea acțiunii în procedura scrisă (f.d. 7-8, vol. II).

La data de 04 decembrie 2020 reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Magistraturii a expediat în adresa instanței prin intermediul poștei electronice o cerere, prin care a solicitat examinarea acțiunii în procedura scrisă (f.d. 9-10, vol. II).

Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art. 218 lit. a) Cod administrativ, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în

cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au solicitat examinarea cererii de chemare în judecată în procedura scrisă, Colegiul conducându-se de prevederile art. 239 alin. (1) Cod administrativ, a admis demersurile acestora, dispunând examinarea cererii de chemare în judecată în procedura scrisă, fără participarea părților, care au fost înștiințați despre data, ora și locul examinării cauzei.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând argumentele expuse în acțiune și în referința depusă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău concluzionează că acțiunea în contencios administrativ este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din considerentele ce succed.

În privința admisibilității acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. Totodată, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Colegiul judiciar reține că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată, inter alia, de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții sunt întrunite și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 privind respingerii solicitării privind propunerea de numire în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă a judecătorului Murguleț Mihai, este un act administrativ individual defavorabil. Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Art. 17 Cod administrativ prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. Reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, și anume dreptul de numire în funcție de judecător pînă la atingerea

plafonului de vîrstă.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale. În conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nr. 947 din 19.07.1997, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată la data 17 aprilie 2020, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamant.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, acțiunea înaintată de reclamant reprezintă o acțiune în obligare. Or, elementul central al obiectului acțiunii în obligare constă în obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual solicitat de către reclamant și respins de către pârât.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Murguleț Mihai, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Conform art. 21 din Codul administrativ – (principiul legalității) prevede că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Totodată, art. 36 în coroborare cu prevederile art. 21 din Codul administrativ reglementează principiul supremației dreptului. În esență supremația dreptului constă în aceea că, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Astfel, conform jurisprudenței CtEDO instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art. 219 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art. 221 alin. (1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art. 93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Din actele cauzei s-a stabilit că, prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1450-VII din 04 februarie 2015, Mihai Murguleț a fost numit în funcția de judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, pe un termen de 5 ani.

La 26 martie 2020 Murguleț Mihai a depus la Consiliul Superior al Magistraturii o cerere prin care a solicitat să fie numit în funcția de judecător, până la atingerea plafonului de vârstă. A invocat că prin hotărârea Colegiului de evaluarea a performanțelor judecătorilor nr. 3/1 din 31 ianuarie 2020 a obținut calificativul „foarte bine”, fiind evaluat cu 72 de puncte (f.d. 148).

Potrivit agendei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 6 (extraordinară), pe ordinea de zi a plenului pentru data de 16 aprilie 2020, ora 09:00, a fost pusă în discuție chestiunea cu privire la cererile unor judecători, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă https://www.csm.md/files/Ordinea_de_zi_CSM/2020/06/Agenda6.pdf.

Prin hotărârea nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât de a respinge cererea judecătorului Murguleț Mihai privind înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă (f.d. 155-165).

După emiterea hotărârii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii a expediat în adresa Președintelui Republicii Moldova copia hotărârii CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 și dosarul personal al judecătorului Mihai Murguleț. S-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea domnului Mihai Murguleț din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău în baza art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului (f.d. 167, vol. I).

La data de 11 mai 2020 Președintele Republicii Moldova Dodon Igor a semnat Decretul privind eliberarea domnului Mihai Murguleț din funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, Decretul fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 114-117 (7444-7446) din 15 mai 2020 (f.d. 168, vol. I).

La data de 17 aprilie 2020 Murguleț Mihai a depus cerere de chemare în judecată către Consiliul Superior al Magistraturii, concretizând ulterior acțiunea, a solicitat anularea hotărârii CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 „Cu privire la cererea unui judecător, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă” și obligarea Consiliului Superior al

Magistraturii să înainteze propunerea Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorului Mihai Murguleț, până la atingerea plafonului de vîrstă (f.d. 2; 12-18, vol. I).

La data de 05 mai 2020 Murguleț Mihai a depus la Consiliul Superior al Magistraturii cererea prealabilă, solicitând anularea hotărârii CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 (f.d. 20, vol. I).

Prin răspunsul Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1080m/i din 14 mai 2020, s-a invocat că actul administrativ nominalizat nu poate fi contestat pe cale prealabilă, or, Legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată competentă, cu acțiune în contencios administrativ privind anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau emiterea unui act administrativ individual (f.d. 169-170, vol. I).

În contextul pretențiilor deduse judecății, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ subliniază că, art. 11 alin. (1) din Lege cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.95, prevede că judecătorii judecătorilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art. 6, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii sînt numiți în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă de 65 de ani.

În conformitate cu prevederile art. 1 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, CSM este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Conform art. 2 din Legea citată, modul de organizare și de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat de Constituție, de legile privind organizarea judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, de prezenta lege și de alte acte normative.

Conform art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nr. 947 din 19.07.1996, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv Parlamentului, de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești.

Conform art. 10 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este în drept: a) să ia cunoștință de materialele prezentate Consiliului spre examinare; b) să participe la examinarea lor; c) să facă demersuri, să-și expună argumentele și să prezinte materiale suplimentare; d) să solicite instanțelor judecătorești, Ministerului Justiției, altor instituții și organizații informațiile și documentele necesare îndeplinirii atribuțiilor sale; e) să propună spre examinare în ședință probleme ce țin de competența Consiliului; f) să participe la adoptarea de hotărîri prin vot și să-și expună, după caz, opinia separată; j) să beneficieze de alte drepturi în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nominalizată, (1) Membrul Consiliului Superior al Magistraturii este obligat: a) să-și exercite atribuțiile în conformitate cu legea; b) să asigure ocrotirea drepturilor și libertăților magistraților, onoarei și demnității lor în condițiile legii; c) să contribuie la promovarea principiului independenței autorității judecătorești; d) să păstreze secretul deliberărilor și confidențialitatea lucrărilor; e) să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărîri; f) să depună, în condițiile legii, declarația de avere și interese personale; g) să respecte prevederile legale privind conflictul de interese și regimul juridic al

incompatibilităților și interdicțiilor.

Conform art. 17 din Legea nr. 947/19.07.1996, examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședință începe cu raportul Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sau al unui membru al lui, care a studiat în prealabil documentele și materialele prezentate, după care sînt ascultate persoanele invitate la ședință, se cercetează documentele și materialele necesare.

Conform art. 24 alin. (1) din Legea nominalizată, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărîri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărîrilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot.

În conformitate cu prevederile pct. 1.1 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii, nr. 668/26 din 15 septembrie 2015 (în continuare Regulament), prezentul Regulament stabilește misiunea, funcțiile și modul de organizare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform punctelor 2.1, 2.2 din Regulament, Consiliul Superior al Magistraturii (în continuare Consiliu), este o instituție constituțională și face parte din autoritatea judecătorească. Consiliul este un organ colegial și își exercită atribuțiile în plen. Consiliul este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul exercită autoadministrarea judecătorească.

Conform punctelor 11.6 – 11.11 din Regulament, membrii sunt obligați să voteze pro sau contra la adoptarea hotărîrilor pe marginea chestiunilor examinate în ședința Plenului. Membrii Consiliului pot să revină la etapele anterioare de examinare și dezbateri a chestiunii, dacă este necesară concretizarea unei anumite circumstanțe importante pentru soluționarea corectă a problemei. Plenul Consiliului adoptă hotărîri cu votul majorității membrilor săi, cu excepția situațiilor în care Președintele Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentul respinge candidatura propusă, Plenul Consiliului, în condițiile legii, poate propune aceeași sau altă candidatură pentru funcția vacantă cu votul a două treimi din membrii săi.

În cazul în care un membru al Consiliului face opinie separată, aceasta se va anexa la hotărîre. Prin votul majorității membrilor săi se înțelege votul exprimat al majorității membrilor aflați în exercițiul funcției. După ce membrii Consiliului au deliberat asupra chestiunii din agenda ședinței, președintele ședinței pronunță dispozitivul hotărîrii. Hotărîrea pronunțată încorporează în sine rezultatul deliberării. Hotărîrea trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Hotărîrea se expune în scris și se semnează de președintele ședinței.

La fel, sunt relevante la caz prevederile art. 132 Cod administrativ, care stabilesc că prin emiterea unui act administrativ individual, se înțelege atît emiterea lui de către prim-ministru și autoritățile publice cu conducere unipersonală, cît și adoptarea lui de către Guvern și autoritățile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorități publice adoptă decizii prin vot.

Conform articolelor 133 - 134 Cod administrativ, cvorumul reprezintă numărul minim necesar de membri prevăzut de lege pentru întrunirea valabilă a unui organ colegial sau emiterea unui act administrativ individual. Organul colegial acționează legal dacă sînt prezenți jumătate plus unul din membrii săi, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. Majoritatea reprezintă numărul minim de voturi ale membrilor organului colegial necesar conform legii pentru ca un act administrativ individual să poată fi emis.

Analizând normele legale enunțate care reglementează activitatea Consiliului Superior al

Magistraturii, Colegiul a stabilit că organul constituțional independent care exercită autoadministrarea judecătorească dispune de dreptul discreționar la emiterea hotărârilor pe marginea subiectelor examinate, întrucât pct. 11.6 din Regulament cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii stabilește expres că, membrii Consiliului pot să revină la etapele anterioare de examinare și dezbateri a chestiunii, dacă este necesară concretizarea unei anumite circumstanțe importante pentru soluționarea corectă a problemei. Adică, din prevederile actului normativ enunțat rezultă că Consiliul Superior al Magistraturii dispune de dreptul discreționar. Or, libertatea de a alege decizia optimă este generată de norma de drept, de actul normativ pus în aplicare. În procesul de reglementare, prin intermediul dispozițiilor juridice, legislatorul se ciocnește de necesitatea de a lăsa subiecților de drept o anumită libertate în conduita lor. Realizarea acestei conduite libere (împuterniciri oferite de lege), în mare parte, depinde de agentul de aplicare a legii.

În același timp, Colegiul menționează că decizia luată în mod discreționar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului normativ, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar”, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității, echității.

Colegiul judiciar menționează că, Codul administrativ reglementează aplicarea „dreptului discreționar”. Or, autoritatea publică posedă, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei.

Astfel, art. 137 Cod administrativ stabilește că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice, în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice, se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1), (2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Așadar, în cadrul examinării cauzei s-a constatat că hotărârea CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, prin care a fost respinsă solicitarea privind propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Murguleț Mihai, corespunde cerințelor de legalitate, dreptul discreționar al autorității publice fiind exercitat cu respectarea prevederilor art. 137 Cod administrativ, actul administrativ contestat fiind motivat, iar concluzia Plenului CSM de a respinge cererea lui Mihai Murguleț privind numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, fiind fortificată inclusiv de actele anexate la dosarul administrativ.

Colegiul judiciar apreciază ca nefondat argumentul din cererea de chemare în judecată, precum că actul administrativ individual defavorabil urmează a fi anulat deoarece la momentul

examinării cererii reclamantului de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, anu avea careva abateri disciplinare nestinse, fiind evaluat de către Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor cu calificativul „foarte bine”.

Într-adevăr, din probatoriul cauzei rezultă că la data de 31 ianuarie 2020 de către Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor a fost petrecută procedura de evaluare în privința judecătorului Murguleț Mihai pentru perioada de activitate 2017-2019, acestuia fiind acordat calificativul „foarte bine”. Însă, reclamantul nu a ținut cont de faptul că soluția Plenul Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea cererii de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, nu este bazată exclusiv pe hotărârea Colegiului de evaluare în privința activității judecătorului în perioada ultimilor trei ani. Or, Plenul CSM a analizat în cumul atât activitatea judecătorului pe parcursul de 5 ani (de la data numirii în funcție până la expirarea mandatului), cât și comportamentul acestuia și respectarea eticii profesionale de către judecător.

Altfel spus, de fiecare dată la soluționarea de către Plenul CSM a cererii de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, organul constituțional independent, care exercită autoadministrarea judecătorească, va ține cont de principiul proporționalității.

Adică, înainte de a admite sau de a respinge cererea solicitantului privind numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, această situație urmează a fi verificată prin prisma „triplului test”, constant emanat din jurisprudența CtEDO, care presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica și argumenta respingerea cererii: a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică. Așadar, principiul proporționalității, în accepțiunea sa clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor și echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor, care urmează a fi utilizate, în vederea atingerii unui scop predefinit.

Colegiul judiciar menționează că art. 29 alin. (2) Cod administrativ stabilește expres limitele proporționalității, conform căroră, o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă.

Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției

În această ordine de idei, se relevă că principiul proporționalității, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituție, presupune că orice restrângere trebuie stabilită și aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută și în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică. Dacă nu există dispoziții legale care să determine limitele proporționalității, problema se soluționează pornind de la situațiile și circumstanțele concrete (de fapt), care trebuie verificate și apreciate de către autoritatea (instanța), în fața căreia se invocă neproporționalitatea.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 116 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 11 alin. (1) al Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorii judecătorilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art. 6 a

Legii nr. 544, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului, judecătorii sunt numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

Potrivit art. 1 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, puterea judecătorească se exercită numai prin instanță judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri. Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de îndeplinire a justiției, pe care le execută în baza legii. Judecătorii instanțelor judecătorești sânt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii sânt obligați: a) să fie imparțiali; b) să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; c) să respecte întocmai cerințele legii la îndeplinirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; d) să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, etc.

În baza anexei Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, funcția de judecător este cu statut de demnitate publică.

Conform art. 4 din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, exercitarea funcției de demnitate publică se bazează pe principiile legalității, liberului consimțământ, transparenței, exemplului personal, responsabilității și al loialității.

Conform art. 23 din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică: demnitarul își exercită mandatul cu bună-credință. În cazul încălcării acestei prevederi, demnitarul poartă răspundere personală; neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcție de demnitate publică a obligațiilor, prerogativelor și competențelor sale, indiferent de prezența culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcție. Temeiul și cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

Din actul administrativ individual defavorabil contestat rezultă că, la soluționarea cererii depuse de judecătorul Mihai Murguleț privind numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a efectuat o retrospectivă a activității ultimului.

Chiar dacă, prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 3/1 din 31 ianuarie 2020, în rezultatul evaluării activității sale, judecătorul Mihai Murguleț a fost apreciat cu calificativul „foarte bine”, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut un număr impunător de sesizări din partea justițiabililor referitor la activitatea judecătorului Mihai Murguleț, fapt ce a implicat necesitatea analizei acestor sesizări și petiții, în vederea excluderii dubiilor la propunerea pentru numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonul de vârstă.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că în anul 2016, în privința judecătorului Mihai Murguleț, au fost înregistrate la Inspecția Judiciară 7 sesizări, dintre care 6 au fost respinse, ca fiind neîntemeiate, iar în privința uneia din sesizări a fost întocmit un raport de către Colegiul disciplinar.

Potrivit hotărârii Colegiului disciplinar nr. 12/2 din 24 februarie 2017, urmare a examinării raportului Inspecției judiciare pe marginea sesizării BC „Eximbank” SA, în acțiunile judecătorului Mihai Murguleț a fost constatată abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, adică aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință, din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare, însă nu s-a

aplicat sancțiunea disciplinară în virtutea faptului că judecătorul are o experiență profesională mică în activitate, dar și de faptul că eroarea a fost corectată de către instanța de recurs.

În anul 2017, în privința judecătorului Mihai Murguleț au fost înregistrate la Inspekția Judiciară 5 sesizări, dintre care una a fost respinsă, iar în privința a 4 sesizări au fost întocmite rapoarte de către Colegiul disciplinar.

Astfel, prin hotărârea Colegiului disciplinar nr. 35/6 din 07.07.2017, procedura disciplinară în privința judecătorului Mihai Murguleț a fost încetată, deși încălcarea termenelor de redactare a hotărârii judecătorești și de remitere a acesteia către participanții la proces, prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost constatată, însă, din motivul volumului mare de lucru, nu-i poate fi imputată judecătorului.

La fel, prin hotărârea Colegiului disciplinar nr. 49/12 din 22.12.2017, procedura disciplinară în privința judecătorului Mihai Murguleț, intentată la sesizările cet. Pruteanu M. și Bîzdîga V., a fost încetată, deși încălcarea termenelor de redactare a hotărârii judecătorești și de remitere a acesteia către participanții la proces, prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost constatată, însă fapta nu-i este imputabilă judecătorului, deoarece nu s-a constatat intenția ultimului, cât și prezența unui volum mare de lucru.

În anul 2018, în privința judecătorului Mihai Murguleț au fost înregistrate la Inspekția Judiciară 15 sesizări, dintre care 5 au fost respinse, 2 - restituite, pe marginea a 8 sesizări au fost întocmite 5 rapoarte, care au fost remise pentru examinare Colegiului disciplinar.

Din hotărârea Colegiului disciplinar nr. 2/1 din 18.01.2019, s-a reținut că procedura disciplinară intentată în baza raportului Inspekției judiciare ca urmare a examinării sesizărilor cet. Nistoran Inga și Străisteanu Gheorghe, în baza art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost încetată, din motiv că fapta nu-i este imputabilă judecătorului, chiar dacă încălcarea termenului de redactare a hotărârii integrale și de remitere a acesteia participanților la proces, precum și încălcarea termenului de emitere a ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, a fost constatată.

La fel, Plenul CSM a mai stabilit că prin hotărârea nr. 11/2 din 15.02.2019, Colegiul disciplinar a reținut în acțiunile judecătorului Murguleț Mihai abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ca urmare a examinării raportului Inspekției judiciare întocmit pe marginea sesizărilor cet. Străisteanu Gh. (două sesizări) și Cefraga M., aplicându-i judecătorului sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment, ca urmare a constatării încălcării termenului de redactare a hotărârii integrale și de remitere a acesteia participanților la proces. Pe marginea celei de-a treia sesizare a lui Străisteanu Gh., procedura disciplinară a fost încetată pe motiv că fapta constatată nu-i este imputabilă judecătorului.

S-a mai constatat că și prin hotărârea nr. 18/4 din 12.04.2019, Colegiul disciplinar a reținut în acțiunile judecătorului Mihai Murguleț abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ca urmare a examinării raportului Inspekției judiciare întocmit pe marginea sesizării reprezentantului SRL „Neoterm”, Șeremet Radu, aplicându-i judecătorului sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment, ca urmare a constatării încălcării termenului de redactare a hotărârii integrale și de remitere a acesteia participanților la proces. În privința sesizărilor cet. Străisteanu Gh. (trei sesizări), procedura disciplinară a fost încetată pe motiv că fapta constatată nu-i este imputabilă judecătorului.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii la fel a reținut că în perioada 01.01.2019-26.03.2020, în privința judecătorului Mihai Murguleț au fost înregistrate la Inspekția judiciară 56

sesizări, din care 22 au fost respinse, iar pe marginea a 23 sesizări au fost întocmite 11 rapoarte, remise Colegiului disciplinar pentru examinare, dintre care au fost examinate 2 rapoarte, fiind încetată procedura disciplinară, intentată în baza art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pe marginea sesizărilor cet. Străisteanu Gh. (trei sesizări).

După cum rezultă din informația secretarului Colegiului disciplinar, 8 rapoarte ale Inspecției Judiciare emise în privința judecătorului Mihai Murguleț pe marginea a 19 sesizări, invocându-i-se bănuiala rezonabilă de comitere a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. g), i) și j) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, se află în proces de examinare la Colegiul disciplinar. Totodată, s-a constatat că 11 sesizări vizându-l pe Mihai Murguleț, înregistrate în perioada 18.02.2020 - 26.03.2020, se află în proces de examinare la Inspecția judiciară.

În cadrul ședinței Plenului CSM din 16 aprilie 2020 a fost pusă în discuție posibilitatea examinării cererii lui Mihai Murguleț de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă în lipsa soluției finale a Colegiului disciplinar pe marginea sesizărilor nominalizate. Judecătorul Murguleț Mihai a invocat că consideră posibilă examinarea cererii, întrucât în opinia acestuia, astfel de sesizări pot fi înaintate și pe viitor, iar amânarea examinării cererii privind numirea până la atingerea plafonului de vârstă, nu va schimba situația. Prin urmare, Plenul CSM a dispus examinarea cererii lui Murguleț Mihai privind numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă în baza actelor anexate la dosarul personal al acestuia (fapt confirmat prin înregistrarea audio a ședinței Plenului CSM din 16 aprilie 2020, f.d. 209, vol. I).

Generalizând cele expuse, cu privire la temeiurile de abatere disciplinară invocate în rapoartele Inspecției judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit că prevalează: în 19 rapoarte, temeiul prevăzut de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, adică încălcarea, din motive imputabile judecătorului, a termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură, inclusiv a termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor acestora participanților la proces, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane; într-un raport, temeiul prevăzut de art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, adică aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme; în 2 rapoarte, temeiul prevăzut de art. 4 alin. (1) lit. j) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, adică neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere sau necorespunzătoare a unei obligații de serviciu, fără o justificare rezonabilă, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane; într-un raport, temeiul prevăzut de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, adică încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției.

La fel, Plenul CSM a reținut că, și președintele Judecătoriei Chișinău în repetate rânduri a sesizat Consiliul Superior al Magistraturii și Inspecția Judiciară, referitor la acțiunile judecătorului Mihai Murguleț, referindu-se la atitudinea neglijentă a acestuia la îndeplinirea obligațiilor de serviciu, solicitând constatarea încălcării normelor de etică și conduită, precum și constatarea abaterilor disciplinare.

Plenul CSM a mai constatat că prin demersul din 18 septembrie 2019, președintele Judecătoriei Chișinău a indicat că judecătorul Mihai Murguleț a fost transferat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana de la sediul Râșcani al instanței judecătorești, în conformitate cu pct. 2

al părții dispozitive a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 83/5 din 12 martie 2019. În temeiul demersului din 15 martie 2019a vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, Ghenadie Pavliuc, a fost înaintată solicitarea privind preluarea parțială a dosarelor din gestiunea judecătorului Mihai Murguleț, cu repartizarea lor ulterioară în cadrul sediilor Judecătoriei Chișinău. Repartizarea dosarelor a fost dispusă în data de 14-15 martie 2019, având loc în mod aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor.

Însă, după cum rezultă din comunicatul informativ din 09 iulie 2019 emis de șeful Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, Natalia Dogot, precum și din scrisoarea de solicitare adresată judecătorului Mihai Murguleț din partea președintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, Aliona Miron, din 23 august 2019, judecătorul în cauză nu s-a conformat solicitărilor de remitere în adresa Judecătoriei Chișinău sediul Centru a dosarelor repartizate la 15 martie 2019. Aceste inacțiuni ale judecătorului au determinat o serie de consecințe negative în interesul serviciului exercitat și perturbarea activității sediilor Judecătoriei Chișinău.

Judecătorul Murguleț Mihai la rândul său a invocat că afirmația despre netransmiterea a careva dosare altor judecători, este falsă și nu corespunde realității, deoarece netransmiterea dosarelor s-a datorat refuzului abuziv, ilegal și neîntemeiat a Președintelui Radu Țurcanu de a redistribui cauzele conform competenței jurisdicționale materiale, dar și refuzul vicepreședintelui Pavliuc Ghenadie. Analizând argumentul invocat de reclamant, Colegiul judiciar a stabilit că acesta nu corespunde realității și nu și-a găsit confirmare. Or, răspunsul Președintelui Judecătoriei Chișinău la care face trimitere reclamantul și care este anexat la cererea de chemare în judecată, este datat cu 24 februarie 2020, în răspunsul respectiv fiind invocat că la momentul dat nu au fost întrunite temei de a dispune redistribuirea dosarelor altui judecător. Repartizarea dosarelor a fost dispusă în data de 14-15 martie 2019, având loc în mod aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor. Însă, conform scrisorii de solicitare adresată judecătorului Mihai Murguleț din partea președintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, Aliona Miron, rezultă că nici la data de 23 august 2019 reclamantul nu s-a conformat solicitărilor de remitere în adresa Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a dosarelor repartizate la 15 martie 2019, cu toate că a trecut mai mult de cinci luni. Respectiv, se constată că reclamantul Murguleț Mihai nu a prezentat instanței careva înscrisuri justificative în vederea argumentării inacțiunilor sale de transmitere a dosarelor pentru redistribuire altor judecători.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii examinând cererea lui Murguleț Mihai privind numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, a mai stabilit că la data de 18 noiembrie 2019 președintele Judecătoriei Chișinău a emis dispoziția nr. 54 prin care s-a dispus efectuarea actului de constatare a stării dosarelor aflate în gestiunea judecătorului Mihai Murguleț.

Astfel, extrasul din Actul de constatare, efectuat în perioada 18-22 noiembrie 2019 pe marginea stării dosarelor și cererilor aflate în procedura judecătorului Mihai Murguleț, a fost anexat la sesizarea Centrului Național Anticorupție, în temeiul art. 269 din Codul de procedură penală, privind efectuarea urmăririi penale în privința infracțiunii prevăzute de art. 329 din Codul penal, copia căruia a fost remisă și în adresa Inspecției judiciare.

Din actul de constatare vizat, urmează că în procedura judecătorului Murguleț Mihai, la 18 noiembrie 2019 se aflau 445 dosare civile, contravenționale și dosare de competența judecătorului de instrucție, care aveau statut de examinare, nefiind redactată hotărârea, încheierea sau procesul-verbal al ședinței de judecată, precum și nu erau efectuate acțiunile procedurale în corespundere cu prevederile Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare

procesuală în judecătorii și curțile de apel, aprobată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 04 februarie 2014.

La fel, au fost depistate neexamine 120 de cereri din partea justițiabililor cu diferite solicitări, precum furnizarea informației, corectarea erorii, eliberarea titlului executoriu, declinarea competenței, remiterea cauzelor redistribuite către completul specializat în materie civilă, înlăturarea neajunsurilor, eliberarea hotărârii motivate, remiterea dosarului către instanța de apel sau recurs, etc.

Plenul CSM a menționat că dosarele indicate supra și care au fost redistribuite altor judecători, nu au fost transmise în cancelaria instanței nici până la data ședinței curente a Plenului CSM, ceea ce în opinia organului de administrare judecătorească, constituie o încălcare gravă a Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, aprobată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 04 februarie 2014.

La fel, Plenul CSM a mai făcut trimitere la sesizările înaintate de Președintele Judecătoriei Chișinău în adresa Inspecției judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, din care rezultă că Mihai Murguleț de mai multe ori a absentat nejustificat de la servicii, atât în perioada mandatului valabil (până la 04.02.2020), cât și în perioada posterioară exercitării de drept a mandatului său de judecător. Așadar, în baza sesizărilor nr. 07.7-272 din 15.01.2020 și nr. 514-285 din 17.01.2020, Judecătoria Chișinău în persoana președintelui acesteia Radu Țurcanu și a vicepreședintelui Ghenadie Pavliuc, au înștiințat Consiliul Superior al Magistraturii despre faptul absenței nemotivate de la serviciu a judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, Mihai Murguleț, pentru o perioadă impunătoare de 70 de zile (11.09.2019, 19.10.2019 - 26.12.2019), cu solicitarea atragerii la răspundere disciplinară a ultimului.

Analizând în cumul circumstanțele descrise, Plenul CSM a ajuns la concluzie că multitudinea de sesizări indică, inter alia, la caracterul continuu al comportamentului omisiv al judecătorului, care atribuie consecințelor unei astfel de inactivități o mai mare putere distructivă (a intereselor justiției și a justițiabililor, a imaginii instituției și a corpului judecătorec etc.).

La fel, examinând cererea lui Murguleț Mihai privind numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vîrstă, Plenul CSM a luat în considerare și sesizarea înaintată de vicepreședintele Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, Ghenadie Pavliuc, în care s-a invocat despre comportamentul ostil al judecătorului Mihai Murguleț. În susținerea sesizării vicepreședintele Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana a invocat că la 17 ianuarie 2020, prin intermediul rețelei de socializare „Facebook”, cât și la 18 ianuarie 2020, în ore nocturne, prin intermediul aplicației „Viber”, în adresa acestuia au fost expediate mai multe mesaje insultătoare, amenințătoare și ofensatoare, utilizând în acest sens un limbaj denigrator. De asemenea, a indicat că judecătorul și-a continuat în public atacurile denigratoare la adresa vicepreședintelui Judecătoriei, făcând uz de mijloacele mass-media. Astfel, în cadrul emisiunii televizate „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune TV8, au avut loc „atacuri” directe în privința imaginii justiției și încrederii publicului în justiție, valori pe care ar trebui să le apere și să le promoveze. Or, declarațiile publice a unui membru al corpului judecătorec, privind lipsa independenței și controlul justiției de către anumiți judecători, afectează de o manieră inadmisibilă independența justiției, asigurarea cărora ține de atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii și datoria fiecărui judecător în parte.

Analizând sesizarea nominalizată în coroborare cu prevederile Codului de etică și de conduită profesională a judecătorului, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor nr. 8 din 11 septembrie 2015, modificat prin Hotărârea AGJ nr. 12 din 11 martie 2016 (în

continuare Codul), Plenul CSM a stabilit că asemenea atitudine față de funcția, sarcinile asumate de judecătorul Mihai Murguleț, dar și față de colegii de breaslă, demonstrează iresponsabilitate și neglijență în exercitarea obligațiilor de serviciu, care în cele din urmă dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției.

Plenul CSM a mai făcut trimitere la prevederile articolelor 1 și 15 ale Legii cu privire la statutul judecătorului, conform cărora, judecătorul ca purtător al puterii judecătorești, de rând cu obligațiunile sale date prin lege, este obligat să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea judecătorului și care provoacă îndoieli față de obiectivitatea sa.

În circumstanțele date, Plenul CSM a ajuns la concluzie că judecătorul Mihai Murguleț prin acțiunile sale, deviază prevederile articolelor 1 și 15 ale Legii cu privire la statutul judecătorului, subminând astfel autoritatea sistemului judecătoresc, diminuând încrederea în justiție, ca o instituție care trebuie să emane încredere, iar cele constatate denotă incertitudinea justițiabililor, care speră, prin justiție, la soluționarea cazurilor în termen rezonabil și cu aplicarea corectă a legii.

Analizând circumstanțele cauzei în coroborare cu normele legale care reglementează activitatea Consiliului Superior al Magistraturii și procedura numirii judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, Colegiul judiciar a stabilit că actul administrativ individual defavorabil contestat, a fost emis în urma efectuării unui triplu test de proporționalitate, la fel fiind stabilit că membrii Consiliului Superior al Magistraturii în exercitarea dreptului discreționar atribuit, au acționat cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul, actul administrativ individual defavorabil fiind emis cu scopul de a proteja prestigiul justiției, întrucât a stabilit că judecătorul Mihai Murguleț prin acțiunile și inacțiunile sale, a dat dovadă de o atitudine neconștiincioasă față de funcția în care a fost numit, a creat o situație reală ce ar putea duce la constatarea depășirii termenelor rezonabile de examinare a cauzelor aflate în gestiunea sa, fapt ce duce la afectarea în mod direct a drepturilor participanților la proces și la diminuarea încrederii acestora în justiție. Or, judecătorul ca purtător al puterii judecătorești, are sarcina de a asigura respectarea drepturilor legale ale justițiabililor.

Prin urmare, Colegiul consideră că în speță nu se regăsesc careva temeiuri legale pentru a dispune anularea actului administrativ individual defavorabil contestat – Hotărârea Plenului CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, aceasta fiind emisă cu respectarea competenței, de către autoritatea publică emitentă fiind respectate normele legale care reglementează procedura soluționării unei astfel de cereri, astfel că s-a stabilit aplicarea corectă a normelor materiale.

Colegiul respinge ca nefondat argumentul reclamantului, precum că Plenul CSM nu s-a expus asupra dispoziției de eliberare din funcție a lui Mihai Murguleț. Or, reclamantul nu a ținut cont de normele legale, că în acord cu dispozițiile art. 116 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 11 alin. (1) al Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorii judecătorilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art. 6 a Legii nr. 544, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului, judecătorii sânt numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

La rândul său, art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului, prevede expres că judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit în cazul expirării

împuternicirilor în legătură cu numirea judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă, precum și în legătură cu atingerea de către acesta a plafonului de vârstă.

Prin urmare, Colegiul judiciar va reține ca fiind corectă poziția CSM-lui precum că dispoziția expresă de eliberare din funcție a lui Mihai Murguleț, în actul administrativ individual defavorabil contestat, nu este necesară, întrucât aceste raporturi încetează de drept, în temeiul legii, și anume prin respingerea cererii ultimului de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

Colegiul judiciar apreciază ca neîntemeiat argumentul reclamantului precum că Consiliul Superior al Magistraturii prin depășirea competențelor sale jurisdicționale materiale s-a antepreputat în privința procedurilor disciplinare aflate la faza de examinare la Colegiul disciplinar, ca urmare creând un precedent periculos pentru întregul sistem judecătoresc și precum că prin acțiunile sale autoritatea publică pârâtă a încălcat dreptul reclamantului la un recurs efectiv și la un proces echitabil. Reclamantul urmează să țină cont de faptul că Plenul CSM nu s-a pronunțat asupra sesizărilor aflate în procedura de examinare la Inspekția judiciară, or, Plenul CSM exercitând dreptul său discreționar, s-a pronunțat asupra cererii lui Murguleț Mihai de a fi numit în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, iar prin actul administrativ individual defavorabil contestat nefiind soluționate sesizările aflate pe rolul Inspekției judiciare, or, de către Plenul CSM au fost analizate profesionalismul și conduita judecătorului în perioada de activitate de 5 ani, și respectarea de către ultimul a Codului de etică și de conduită profesională a judecătorului. Iar, acel fapt că în urma exercitării atribuțiilor sale, Plenul CSM a depistat în activitatea lui Murguleț Mihai mai multe încălcări care au dus la știrbirea imaginii justiției, nu poate fi imputat autorității publice pârâte.

Colegiul apreciază critic argumentul reclamantului, că, prin acțiunile sale autoritatea publică pârâtă a încălcat dreptul reclamantului la un recurs efectiv și la un proces echitabil. Or, din înregistrarea audio a ședinței Plenului CSM din 16 aprilie 2020, rezultă că Murguleț Mihai a exprimat acordul ca cererea acestuia de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă să fie examinată în baza materialelor anexate la dosarul personal, fără soluția finală a Inspekției judiciare pe marginea sesizărilor sus enunțate. Prin urmare, nu poate fi vorba de încălcarea dreptului reclamantului Mihai Murguleț la un recurs efectiv și la un proces echitabil. Cu atât mai mult, soluția CSM de a respinge cererea lui Murguleț Mihai de a fi numit în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, nu este bazată numai pe sesizările menționate. Dimpotrivă, la sesizările aflate la moment pe rolul Inspekției judiciare, Plenul CSM a făcut trimitere, inter alia. Iar, la emiterea hotărârii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, organul de autoadministrare judecătorească a luat în considerare în cumul acțiunile și inacțiunile judecătorului, efectuate în cadrul exercitării funcției de judecător în perioada 2015-2020. Acel fapt că la moment sancțiunile disciplinare aplicate în perioada 2015-2020 în privința lui Mihai Murguleț, sunt stinse, nu înseamnă că hotărârile nominalizate nu pot fi luate în calcul de CSM la examinarea cererii judecătorului de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Or, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, Judecătorii sînt obligați: să fie imparțiali; să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cîntea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor; să respecte prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale; să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului; să nu divulge secretul deliberării,

informațiile obținute în ședință închisă, precum și datele urmăririi penale; să declare actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu; să prelucreze datele cu caracter personal în conformitate cu prevederile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal; să depună declarația de avere și interese personale; să-și verifice starea de sănătate în condițiile prevăzute la art.61. Hotărârile Colegiului disciplinar și a Inspecției judiciare în privința judecătorului, permite Plenului CSM de a verifica dacă pe parcursul perioadei de 5 ani judecătorul a respectat obligațiunile stabilite de Legislației în vigoare și dacă comportamentul și profesionalismul acestui corespund funcției de judecător.

Colegiul apreciază ca lipsit de temei argumentul reclamantului precum că participând în cadrul emisiunii televizate „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune TV8, acesta și-a onorat obligațiunile de judecător stabilite în Legea cu privire la statutul judecătorului, declarând actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu, și precum că acțiunile lui nu pot fi apreciate ca „atacuri directe în privința imaginii justiției”. Or, în cazul în care în cadrul exercitării funcției de judecător reclamantul s-a confruntat cu acte de corupție sau actele conexe acestora, judecătorul era obligat să sesizeze organul de urmărire penală în modul stabilit de Lege. Iar, depunerea unor declarații în cadrul emisiunii televizate, în acest sens, nu pot fi apreciate ca onorare a obligațiunilor de judecător, concluzie la care corect a ajuns și autoritatea publică pârâtă.

Nu pot fi reținute argumentele reclamantului, că, în speță dreptul discreționar al CSM a fost executat arbitrar, iar stările de fapt identice în esență nu au fost tratate identic. Or, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Iar, reclamantul nu a demonstrat existența unei situații identice cu situația din prezenta speță, însă care au fost tratate diferit. La fel, nu s-a demonstrat nici desfășurarea arbitrară a activității Plenului CSM la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat. Or, analizând hotărârea CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, Colegiul judiciar a stabilit că toate argumentele invocate de organul de autoadministrare judecătorească, în susținerea soluției privind respingerea cererea lui Mihai Murguleț de a fi propus spre numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, au fost justificate de probe confirmative, hotărârea contestată fiind motivată cu respectarea prevederilor Codului administrativ, fiind exclus caracterul arbitrar al actului administrativ individual defavorabil contestat.

La fel, este lipsit de temei și argumentul reclamantului, precum că Hotărârea contestată a fost adoptată cu 7 voturi, în timp ce conform art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la CSM fiind necesar un număr minim de 8 voturi. Într-adevăr, art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la CSM prevede expres că, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin.(4). Însă, reclamantul nu a ținut cont de faptul că la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Conform art. 3 alin. (1)-(2) din Legea citată, Consiliul Superior al Magistraturii este constituit din 15 membri. În componența Consiliului Superior al Magistraturii intră judecători și profesori de drept titulari, precum și Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General care sînt membri de drept. Respectiv, la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor cu drept de vot participă 12 membrii. Prin urmare, pârâtul corect a invocat că Hotărârea privind admiterea sau

respingerea cererii judecătorului privind numirea în funcție de judecător până la plafonul de vârstă, poate fi adoptată și cu votul a 7 membri, dar nu cu votul a 8 membri, cum invocă reclamantul.

Colegiul judiciar ajunge la concluzie că în speță nu sunt întrunite temeiuri legale de admitere a acțiunii în obligare, formulate de reclamant, întrucât actul administrativ contestat este emis de organul constituțional independent care exercită autoadministrarea judecătorească, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, iar verificând prin prisma prevederilor art. 225 alin. (2) Cod administrativ, exercitarea de către autoritatea publică a dreptului discreționar, nu s-a constatat existența a careva încălcări legale din partea autorității publice pârâte. Iar, în astfel de circumstanțe se constată netemeinicia și pretenției subsecvente a reclamantului privind obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să înainteze propunerea Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă.

Generalizând circumstanțele descrise în coraport cu normele legale aplicabile speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide despre necesitatea adoptării unei soluții de respingere ca neîntemeiată a acțiunii depuse de reclamantul Murguleț Mihai.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Murguleț Mihai către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii CSM nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 „Cu privire la cererea unui judecător, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă”; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să înainteze propunerea Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorului Mihai Murguleț, până la atingerea plafonului de vârstă.

Hotărârea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele completului, judecătorul

Bostan Angela

Judecătorii

Muruianu Ion

Dașchevici Grigore